

ningsløs, ganske antikveret. Operaen og Skuespillet tager Lys og Luft op for hinanden, og Balletten spænder Ben for dem.

Det kongelige Teater har ingen ordentlig Prøvescene, for en Prøvescene skal have den ri tige Scenes Dimensioner, og den enkelte Scene, der altsaa staar til det kongelige Teaters Raadighed, skal bruges baade af Skuespillet, Operaen og Balletten om Formiddagen, naar Forestillingerne indstudies, og om Aftenen, naar de spilles. Hvad bliver da uvægerligt Resultatet? En standende Strid mellem Skuespillets, Operaens og Ballettens Personalers, der hvert for sig — med Rette — klager over, at det sættes i Skygge, og hvis Kunstnere — med Rette — føler sig brøstholdne, fordi de ikke faar Opgaver nok. Hvorledes skulde det ogsaa være muligt at give dem Opgaver nok paa et Teater, hvis Regulativ — som for øvrigt idelig overtrædes, og Overtrædelserne er i Skuespillets Disfavør — bestemmer, at af Ugens 7 Aftener skal Skuespillet kun have de 4, Operaen de 2 og Balletten den ene.

Nu har vi i Danmark kun een Opera og een Ballet, og Operaens og Ballettens Stab bliver altsaa nødsaget til enten at blive ved det kongelige Teater eller at gaa i Landflygtighed. Men vi har i København gode Privatteatre, og undre kan det ikke, at det kongelige Teaters Skuespillere, som Forholdene nu en Gang er paa Nationalscenen, forlader denne. Jeg vil ogsaa gerne spørge, hvad der skulde holde dem tilbage? Det er ikke Repertoiret, thi det store Drama, som er alle evnerige Skuespilleres Maal, holdes nede ved det kongelige Teater; det er ikke Positionen, thi nu om Stunder er en Skuespiller ved Privatteatrene lige saa æstimeret som en Skuespiller ved det kongelige Teater, og den stakkels cadeau, man tidligere stillede dem i Udsigt: Ud-nævnelser til kongelig Skuespiller, som dog gav dem en Smule Relief, er forlængst ind-draget — uvist hvorfor; det kan heller ikke være den usle Pension, som Skuespillerne faar efter mange Aars Tjeneste; og aller-mindest er det Gagerne, der alle Dage var større paa Privatteatrene end paa det kongelige Teater. Ved Privatteatrene faar de Skuespillere, som er i Skuddet, fuldt op af Opgaver, de optræder Aften efter Aften, de kommer i ganske anderledes Rapport til

Publikum end paa det kongelige Teater. Og i Jernbanegade glimrer og lokker det Skaarupske Guld.

I Fjor gik Poul Reumert fra det kongelige Teater, og han savnes bittert, i Aar forlades Teatret af en saa yndet Skuespillerinde som Fru Moltke og en første Klasses Brugbarhed som Hr. Roose. Ogsaa efter selveste Johannes Poulsen har Direktør Skaarup været paa Fode med et Tilbud om Engagement paa 5 Maaneder, stort 30 000 Kr., og med Garanti for, at man, naar man lagde Dagmar-teatrets Spilleplan, skulde tage Hensyn til Hr. Poul-sens Ønsker. At han ikke lod sig friste, kom af, at han haabede paa, at det kongelige Teaters Forhold snart maatte forandres, saa at Skuespillet ikke fremdeles skulde være Stifbarn i sit eget Hus. Men glipper dette Ønske, bliver Resultatet af denne Rigsdagsdebat det sørgelige, at alt skal vedblive at gaa, som det gaar nu, vil Hr. Poulsen neppe tøve længe med at sige Scenen paa Kongens Nytorv Farvel, og det vilde jeg heller ikke i hans Sted. Og han vil følge de Skuespillere ved det kongelige Teater, hvis Arbejdsevne og Arbejdsglæde Teatret ikke kan tilfredsstille; det kongelige Teater vil blive affolket for sine bedste Kræfter; det kongelige Teater vil synke ned til at blive en Scene af anden Rang, som sakker agterud i Konkurrencen med Privatteatrene; og af det kongelige Teaters gamle Herlighed vil der kun være tilbage en stivnet og skimlet Tradition.

Maaske vil en eller anden af mine Kolleger mene, at jeg her maler med for dystre Farver. Det gør jeg nu ikke. Men selv om de mener, at jeg er Sortseer, synes jeg, de maa give mig Ret i, at dette, at have et tredobbelt Personale til en Scene, er en forrykt Ordning; den maa vi komme bort fra, den er økonomisk og kunstnerisk lige ødelæggende. Hvis en af de Herrer Landmænd, der har lært at drive deres Gaard saaledes, at den giver det bedste Produkt og den bedste Avance, vilde fæste flere Hold Folk til at dyrke den Jord, som kan drives med eet Hold, og som nu kan betale eet Hold, vilde han med Rette blive betragtet som en Taabe. Men Forholdet paa det kongelige Teater er ganske det samme; der foregaar paa det kongelige Teater under den nuværende Ordning nøjagtig det